Łuck, dnia 28 lutego 1929 r.

WOŁYŃSKI



DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 3.

TREŚĆ: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz.: 22. — Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 15 lutego 1929 r. Nr. 5265/sm./3 w sprawie zmiany dni targowych w os. Kiwercach gm. Trosteniec pow. Łuckiego . 26

23. — Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 4050/Sm./4 w sprawie zmiany dni targowych w m. Horochowie 26

24. — Okólnik Nr. 2 Wojewody Wołyńskiego z dnia 18.I. 1929 r. L. 185/Pr. w sprawie udziału urzędników w pracy społecznej 26

25. — Okólnik Nr. 3 Urzędu Wojewódzkiego (Dyr. Rob. Pub.) z dnia 23 stycznia 1929 r. L. RP. III. 14269 w sprawie opłaty podatków za mieszkania w gmachach państwowych 27

26. — Okólnik Nr. 6 Wojewody Wołyńskiego z 5.II. 1929 r. № 513/Rol. w sprawie obwodów badania zwierząt rzeźnych i mięsa. 27

27. Okólnik № 7 Wojewody Wołyńskiego z dnia 16 lutego 1929 r. № 929/Pr. w sprawie adresowania pism 27

28. — Okólnik № 8 Wojewody Wołyńskiego z dnia 25 lutego 1929 r. № 753/Sm. w przedmiocie działalności instytucji opiekuńczych 28

29. — Ogłoszenie o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i związkach 28

30. — Obwieszczenia o uznaniu lasów za ochronne 29

31. — Obwieszczenie o pozbawieniu Henryka Boberskiego praw i tytułu mierniczego przysięgłego 30

32. — Obwieszczenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 lutego 1929 r. o sprostowaniu błędów w Dzienniku Wojewódzkim 30

33. — Ogłoszenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie postępowania scalenowego gruntów wsi: 1) Miatyń 2) Byk 3) Zapole 4) Piasków 5) Nowosiołki 6) Tudorów 7) Wielki Żytyń 8) Szpanów 9) Niewirków 10) Ostryjów 11) Wierchostaw 12) Czudnica 13) Dików 14) Glinki. 30

34. — Obwieszczenie Sędziego Grodzkiego w Rożyszczach w sprawie spadku po Mojsze-Morachi Mełamedzie 32

35. — Obwieszczenie Sędziego Grodzkiego w Rożyszczach w sprawie spadku po Edwardzie Kernie 32

36. — Statut Komunalnej Kasy Oszczędności pow. Rówieńskiego 32

37. — Statut Komunalnej Kasy Oszczędności pow. Kostopolskiego 43

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Przedruk Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1928 r. o uprawie tytoniu w 1929 r. 53

Ogłoszenie o zagubionych dokumentach i inne 57

22.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 15 lutego 1929 r. Nr. 5265-Sm.3

w sprawie zmiany dni targowych w os. Kiwercach gm. Trosteniec pow. Łuckiego.

Na podstawie art. 27 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.I.1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 86) art. 63 punkt 5 i art. 82 punkt 5 rosyjskiej ustawy o instytucjach ziemskich (T. II Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.) oraz art. 195 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI.1927 r. (Dz. Ust. Nr. 53 poz. 468) o prawie przemysłowem, zezwalam, aby ustanowione na mocy mego rozporządzenia z dnia 23 marca 1928 r. L. 608-SM.-5 stałe targi w os. Kiwercach gm. Trosteniec pow. Łuckiego odbywały się zamiast we środę każdego tygodnia w każdy wtorek.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda
(—) *H. Józewski.*

23.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 4050-Sm-4

w sprawie zmiany dni targowych w m. Horochowie.

Na podstawie art. 27 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-I.1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 86), art. 63 punkt 5 i art. 82 punkt 5 rosyjskiej ustawy o instytucjach ziemskich (T. II Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.), oraz art. 195 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 53 poz, 468) o prawie przemysłowem, zezwalam, aby ustanowione na mocy rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1923 r. L. 5512-SM. stałe targi w m. Horochowie oprócz dni czwartkowych odbywały się również w poniedziałki każdego tygodnia.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda
w/z (—) *Dziewałtowski-Gintowt*
Wice-Wojewoda

24.

OKÓLNIK Nr. 2.
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 18.I 1929 r. L. 185-Pr.

w sprawie udziału urzędników w pracy społecznej.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego.

Jak zauważyłem, a potwierdzają to także relacje ze strony organizacji społecznych - - zainteresowanie się pracą społeczną ze strony urzędników państwowych i samorządowych jest stosunkowo małe.

Nikły naogół udział w pracach organizacyj społecznych, działających na terenie powiatów ze strony miejscowego elementu urzędniczego, stanowiącego w siedzibach władz powiatowych pokaźny a nieraz i przeważający odsetek inteligencji miejscowej, ujemnie wpływa na rozwój życia społecznego w powiatach.

Co prawda urzędnicy państwowi i komunalni w większości swej należą do szeregu organizacji społecznych, ograniczają jednak swój w nich udział wyłącznie niemal do udzielania wsparcia materjalnego w postaci składek członkowskich, uchylając się natomiast od stałej pracy czynnej w tych organizacjach.

Wskutek takiej bierności ze strony sfer urzędniczych wszelka praca społeczna, obliczona na dłuższą metę. skazana jest na niepowodzenie. organizacje zaś, pracę tę podejmujące — na wegetację z braku chętnych i odpowiednio uzdolnionych pracowników.

Bierne ustosunkowanie się szerszego ogółu urzędników do akcji społecznej na terenie powiatów jest szkodliwe nietylko dla poszczególnych organizacji lecz godzi nadto w interes państwowy, szczególnie gdy chodzi o organizacje, zdążające do celów państwowo-twórczych, jak organizacje przysposobienia wojskowego, L.O.P.P., K.F.N., L. M. i R., stowarzyszenia oświatowe, Związek Pracy Społecznej kobiet i t. p.

Bez czynnego poparcia i żywszego udziału w pracach ze strony najliczniejszego odłamu inteligencji miejscowej, jakim są urzędnicy państwowi i komunalni, organizacje te nie będą w stanie przełamać wrodzonej bierności i niedostatecznego uświadomienia społeczno-państwowego szerszych mas ludności, by je pozyskać dla swych idei i pociągnąć do współdziałania.

Urzędnik państwowy i samorządowy na terenach Województw Wschodnich, aczkolwiek jestem świadom znacznego obarczenia go pracą, wypływającą z bezpośrednich jego obowiązków służbowych, nie powinien ograniczać się do spełniania tylko urzędowych czynności administracyjnych, lecz w poczuciu obowiązku obywatelskiego powinien wszelkimi dostępnymi jemu sposobami współdziałać w wychowaniu społeczeństwa miejscowego pod względem państwowym, winien być zawsze i wszędzie szerzycielem świadomości i kultury państwowej. Najlepszą zaś drogą do tego celu jest bezpośrednia współpraca ze społeczeństwem dla jego dobra.

Będąc przeświadczony o doniosłem znaczeniu, jakie mieć będzie dla należytego rozwinięcia prac społecznych i pogłębienia uświadomienia państwowego ludności na terenie powiatów możliwie najliczniejszy i chętny udział czynny w tych pracach ze strony urzędników państwowych i komunalnych wzywam PP. Starostów do jaknajwydatniejszego zapropagowania wśród podwładnego Panom personelu idei czynnej pracy społecznej.

Równocześnie zwracam się do PP. Naczelników innych władz i urzędów II instancji z prośbą o podjęcie takiejże akcji w urzędach im podległych. Ze swej strony zechcą PP. Starostowie omówić tę sprawę na specjalnych konferencjach z pp. kierownikami władz i urzędów niezespolonych zastanawiając się nad sposobami jaknajliczniejszego pozyskania urzędników dla czynnej pracy społecznej na terenie.

O przebiegu i wyniku tych konferencyj przedłożą mi PP. Starostowie sprawozdania.

Zaznaczam, że przy odznaczeniach, awansach, przesunięciach służbowych oraz przy ocenie przydatności podwładnych mi urzędników będę stale brał pod uwagę nietylko kwalifikacje służbowe lecz i walory społeczne.

Okólnik niniejszy należy podać do wiadomości wszystkich urzędników Starostwa i Wydziału Powiatowego.

Wojewoda
(—) *H. Józewski.*

25.

OKÓLNIK Nr. 3
Urzędu Wojewódzkiego (Dyr. Rob. Pub.)

z dnia 23 stycznia 1929 r. L. RP.-III-14269
w sprawie opłaty podatków za mieszkania w gmachach państwowych.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego.

W sprawie podatków od mieszkań służbowych w gmachach państwowych i przez Skarb Państwa wynajętych, wydało Ministerstwo Robót Publicznych reskr. z dn. 19.XII 1928 r. L.X.-3447-28 następujące wyjaśnienia uzgodnione z M-stwem Skarbu.

Na podstawie przepisu art. 3 punkt 3 Ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. Nr. 94, poz. 550) wolne są od obowiązku opłacania podatków lokale zajmowane przez urzędy i instytucje państwowe na cele biurowe.

Natomiast lokale w gmachach państwowych i przez Skarb Państwa wynajętych, przeznaczone na mieszkania urzędników, podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych nawet w wypadkach, gdy czynsz dzierżawny za odnośny lokal opłaca Skarb Państwa (mieszkania reprezentacyjne Wojewodów), przyczem do zapłaty podatku od lokału obowiązana jest osoba zajmująca lokal, to jest faktycznie korzystająca z niego, jak ze zwykłego mieszkania.

Za Wojewodę
Dyrektor
Inżynier (—) *Księżopolski*

26.

OKÓLNIK Nr. 6
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 5 lutego 1929 r. Nr. 513-Rol.
w sprawie obwodów badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych, P.P. Przewodniczących Wydziałów. Powiatowych Województwa Wołyńskiego i P.P. Burmistrzów miast: Kowla Łucka i Równego.

Powołując się na reskrypt M-stwa Rolnictwa z dnia 26 stycznia r. b. Nr. 178-W-III, zarządzam bezzwłoczne wprowadzenie w wykonanie rozporządzenia M-stra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz, Ust. Rz. P. Nr. 3 z roku 1929 poz. 31) w części należącej do zakresu działalności związków komunalnych w myśl. art. 8, 9 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz, 361) a dotyczącej obwodów urzędowego badania mięsa i zwierząt rzeźnych; mianowicie polecam:

1) przystąpić natychmiast do utworzenia obwodów badania w myśl §§ 1 i 2 wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 31-go grudnia 1928 r.

2) nadać nazwy utworzonym obwodom badania w myśl § 3 tegoż rozporządzenia,

3) wyznaczyć dla każdego obwodu organa urzędowego badania i ich zastępców w myśl §§ 4, 5 i 6 tegoż rozporządzenia,

4) dla obwodów, w których do urzędowego badania wyznaczeni zostaną oglądacze, polecam wyznaczyć lekarzy wet. do badań w wypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy (do badań uzupełniających).

Zarazem polecam, w myśl § 7 powyższego rozporządzenia po utworzeniu obwodów badania, podać, w sposób przyjęty na tamtejszym obszarze, do wiadomości publicznej spis utworzonych obwodów badania oraz nazwiska i miejsca zamieszkania wyznaczonych organów urzędowego badania i ich zastępców, a także w związku z wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta. Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa główne zasady tego rozporządzenia, o obowiązku zgłaszania zwierząt do urzędowego badania i wypadkach, w których zgłaszanie nie jest wymagane (art. 2, 3, 4, 5. 10, 12, 13, 15. 16 i 17 wymienionego rozporządzenia).

Polecam również bezzwłocznie ustanowić i przedłożyć właściwym władzom nadzorczym nad samorządem, do zatwierdzenia taryfy opłat, które mają być pobierane od posiadaczy zwierząt poddanych urzędowemu badaniu. Zaznacza się, że gminy, w których są rzeźnie publiczne, winny ustalić opłaty na pokrycie urzędowego badania oddzielnie od opłat za użytkowanie rzeźni. Spis obwodów badania, utworzonych na terenie powiatu oraz nazwiska i miejsca zamieszkania wyznaczonych organów badania i ich zastępców, należy przedłożyć Urzędowi Woj. **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 5 marca r. b.**

Następnie o zachodzących pod tym względem zmianach należy powiadamiać stale Urząd Wojew. w odstępach kwartalnych, mianowicie — do dnia 5 kwietnia, 5 lipca, 5 października i 5 stycznia każdego roku.

Nadmienia się, że w najbliższych dniach ogłoszone zostanie w Dzienniku Ustaw rozporządzenie o sposobie urzędowego badania, oceny, znakowania i dalszego postępowania z mięsem, jak również o sposobie rejestrowania i zestawiania wyników urzędowego badania.

Wojewoda
w z. (—) *Dziewałtowski-Gintowt.*
Wice-Wojewoda.

27.

OKÓLNIK Nr. 7
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 16 lutego 1929 r. Nr. 929-Pr.
w sprawie adresowania pism.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Wołyńskiego.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Lublinie. zauważyła, że zdarzają się często wypadki zwracania

przez Urzędy pocztowe pism urzędowych władzy wysyłającej oraz wypadki doręczania pism z opóźnieniem. Jak stwierdziła Dyrekcja Poczt dzieje się to z powodu niewłaściwego adresowania pism. Adres pisma powinien być wyraźny, czytelny, a nazwa ostatniej poczty łatwo rzucająca się w oczy, by personel pocztowy, obciążony w drodze gorączkową pracą, mógł z łatwością kierować listy we właściwym kierunku i do właściwych miejsc. Ostatnia poczta powinna być przytem zawsze podana w brzmieniu ustalonem w urzędowym spisie urzędów i agencji pocztowych.

Ażeby zapobiec podobnego rodzaju niepożądanym wypadkom, zechcą Panowie Starostowie pouczyć podwładny personel oraz wydać odpowiednie zarządzenia Urzędom Gminnym i Magistratom, aby adresowały swe pisma możliwie według następującego wzoru:

Urząd Gminy Lubitów
Powiat Kowelski
Nr. 4315-29.

Do
URZĘDU GMINY NIESUCHOIŻE
Powiat Kowelski

Poczta NIESUCHOIŻE.

Sprawa urzędowa w wykonaniu
poruczonego zakresu działania
Wolna od opłaty pocztowej.

Na odwrotnej stronie należy wycisnąć pieczęć urzędową.

Zarazem polecam stosować się ściśle do przepisów rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach tudzież zasadach obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych, zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 702) Zwłaszcza zwracam uwagę na obowiązek umieszczania klauzuli „opłatę pocztową uiści adresat",—w tych wypadkach, gdy przesyłka pocztowa zostaje wysłana w wyłącznym interesie adresatów, niezwolnionych od opłat pocztowych.

Urzędnicy referujący są obowiązani udzielać w tym względzie ekspedyturze wskazówek pod referatem pisma.

Wojewoda
(—) *H. Józewski*

28.

OKÓLNIK Nr. 8.

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 25 lutego 1929 r. Nr. 753-Sm.

w przedmiocie kontroli działalności instytucyj opiekuńczych.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych, Wydziałów Powiatowych Wojew. Wołyńskiego oraz Magistratów miast: Kowla, Łucka i Równego.

Podczas rewizyj działalności instytucyj i zakładów opiekuńczych, dokonywanych przez moich delegatów, stwierdzono, że wiele instytucyj i zakładów dotychczas nie stosuje się do przepisów Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucyj opiekuńczych (Dz. U. Nr. 40 poz. 354) oraz do Rozporządz. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 23 listopada 1927 r. o sprawozdaniach z działalności i rachunkowości instytucyj opiekuńczych (Dz. U. Nr. 2 poz. 13 za 1928 r.). Zakłady nie prowadzą przepisanej rachunkowości, wykazów pensjonarzy oraz nie posiadają regulaminów przewidzianych w artykule 5 rozporządzenia. Występując z wnioskami o udzielanie instytucjom i zakładom opiekuńczym subwencyj rządowych nie żądają Panowie sprawozdań i nie przeprowadzają rewizyj działalności tych instytucyj w myśl art. 3 i 4 wymienionego rozporządzenia. Nie otrzymuję również dotychczas sprawozdań Panów o wynikach inspekcyj przewidzianych w art. 8 rozporządzenia.

Wobec powyższego polecam:

1) zarządzić ścisłe przestrzeganie przepisów wymienionych wyżej rozporządzeń przez podwładnych Panom pracowników, sprawujących kontrolę względnie kierownictwo zakładami opiekuńczemi;

2) wezwać wszystkie instytucje i zakłady opiekuńcze **społeczne** podlegające nadzorowi Panów Starostów, do złożenia Panom w terminie do dnia 30 czerwca r.b. rocznych sprawozdań z działalności i rachunkowych przewidzianych w § 6 rozporządzenia M. P i O. Sp. oraz do dostosowania rachunkowości do przepisów tegoż rozporządzenia bezwzględnie do dnia 1 kwietnia r. b., t. j. rozpoczęcia nowego okresu obrachunkowego; wzór dziennika dochodów i wydatków znajduje się w Dzienniku Ustaw Nr. 87 poz. 775 za 1928 r.; sprawozdania rachunkowe muszą być poparte odpisami protokułów komisyj rewizyjnych i zgromadzeń walnych odnyśnych stowarzyszeń, zatwierdzających sprawozdania;

3) wezwać instytucje opiekuńcze społeczne do opracowania preliminarzy na okres od 1.IV.1929 r. do 31.III 1930 r. w myśl § 9 rozp. M. P. i O. S.

O ile chodzi o zakłady opiekuńcze związków samorządowych, to nadzór nad nimi sprawują właściwe władze nadzorcze tych związków. Wskutek tego Wydziały Powiatowe i Magistraty zobowiązuję do wydania stosownych zarządzeń.

O wykonaniu niniejszego zarządzenia zechcą Panowie złożyć mi sprawozdania:

a) co do wprowadzenia rachunkowości i preliminarzy instytucyj i zakładów do dnia 20 kwietnia r.b.

b) co do rocznych sprawozdań z działalności i rachunkowych do dnia 20-go lipca r. b.

Zaznaczam, że w myśl okólnika M. P. i O. Sp. z dn. 21.IX.1928 r. Nr. 581 wszystkim instytucjom i zakładom opiekuńczym, otrzymującym subwencje rządowe, a nie stosującym się do przepisów wymienionych w niniejszem zarządzeniu, wszelkie subwencje zostaną wstrzymane.

Wojewoda
w z. (—) *K. Dziewałtowski-Gintowt*
Wice-Wojewoda.

29.

OGŁOSZENIE

o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 4.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Wojew. Woł. pod Nr. 741 Stowarzyszenie pod nazwą: „Łucki Klub Polski—Ognisko" z siedzibą w Łucku, pow. Łuckiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 30.I.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod

Nr. 742 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Skrobotówce“ z siedzibą w Skrobotówce, gm. Dederkały, pow. Krzemienieckiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 30.I.1929 r: wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 743 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Mirogoszczy“ z siedzibą w Mirogoszczy, gm. Dubno, pow. Dubieńskiego.

Na mocy decyzji Wojew. Woł. z dnia 9.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 744 Stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej“ z siedzibą w Białoberezy gm. Warkowicze, pow. Dubieńskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 9.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 745 Stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Rzemieślników Chrześcjan w Radziwiłłowie“, z siedzibą w Radziwiłłowie, gm. Radziwiłłów, pow. Dubieńskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 9.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 746 Stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Mogilanach“ z siedzibą w Mogilanach, gm. Sijańce, pow. Zdołbunowskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 11.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 747 Stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Mirotynie“ z siedzibą w Mirotynie, gm. Zdołbica, pow. Zdołbunowskiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 11.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 748 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze —Jedność“ z siedzibą w Wólce Kotowskiej. gm. Poddębce, pow. Łuckiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 2.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 749 Stowarzyszenie pod nazwą: „Policyjny Klub Sportowy — Horyń“ w Krzemieńcu, pow. Krzemienieckiego.

Na mocy decyzji Woj. Woł. z dnia 20.II.1929 r. wciągnięto do rejestru Stow. i Zw. Woj. Woł. pod Nr. 750 Stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze —Rozwój Rolnictwa“ w Oziercach, gm. Rożyszcze, pow. Łuckiego“.

30.

OBWIESZCZENIE
Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego
o uznaniu lasów za ochronne

Na podstawie art. art. 19, 20 i 26 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 24.VI.1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) uznano orzeczeniami P. Wojewody Wołyńskiego następujące lasy za tereny ochronne:

1) W dniu 22 stycznia 1929 r. Nr. 5885-3-Rol. 28 r. 398-OL.

W pow. Łuckim gm. Kołki w obrębie Kołki własn. P. Władysława Jaroszyńskiego oddziały Nr. Nr. 1, 2 i 3 o pow. ogólnej 933,03 ha, a mianowicie 815,31 ha gruntów leśnych i 117,72 ha bagien w przeważnej części również porosłych lasem.

2) W dniu 26 stycznia 1929 r. Nr. 5686-6-Rol. 28 r. 257-OL.

W pow. Kostopolskim gm. Ludwipol Obręb „Listwin Ludwipol“ własn. Towarzystwa Przemysłu Leśnego „Listwin-Ludwipol“ w całości — za wyjątkiem wyrąbanego pasa granicznego w oddz. 70, 71, 79, 80, 84, 85, 89, 90, 96, 97, 103, 110, 116, 118, 119, 120 i 121 obszarem około 880,58 ha — na pow. około 6929,66 ha. Pkt. 12 Obwieszczenia P. Wojewody Wołyńsk. w Dz. Urz. Wojew. z 29.II.1928 r. Nr. 2, poz. 9 pokrywa się niniejszem.

3) W dniu 30 stycznia 1929 r. Nr. 4560-3-Rol. 28 r. 1000-OL.

W pow. Lubomelskim gm. Hołowno w lesie przy wsi Mszaniec, własn. Gromady Włościan wsi Mszaniec uroczyska „Dąbrowa“, „Zadąbrowa“ i „Zajasiną“obszarem 11 ha w granicach wykazanych na szkicu.

4) W dniu 4 lutego 1929 r. Nr. 5784-Rol. 28 r. 640-OL.

W pow. Rówieńskim, gm. Korzec. Obręb „Rzeczki“ własn. p. Adolfa Załęskiego o pow. 898,43 ha gruntów leśnych.

5) W dniu 6 lutego 1929 roku Nr. 449-Rol. 1928 r. 610-OL.

W pow. Lubomelskim, gm. Hołowno w ur. Kosowiec, własn. Gromady wsi Horodno część uroczyska zajmująca tereny pagórkowate o suchej piaszczystej glebie porosłe zrzadka sosną na pow. około 12 ha.

6) W dniu 8 lutego 1929 r. Nr. 611-Rol.— 364-OL.

W pow. Rówieńskim, gm. Klewańskiej las „Moczułki“ własn. spadkobierców Józefa Bogusza o pow. 321,56 ha gruntów leśnych.

7) W dniu 12 lutego 1929 r. Nr. 1660-3-Rol. 1928 r. 998-OL.

W pow. Kowelskim, gm. Maciejów w części maj. Maciejów w lesie Wyżówka, własn. 35 właścicieli ze wsi Czarnopiasy, Wygnanka, Wyżówka, Kizie i Byk, a mianowicie ur. ur. Pidlisok, Pidstawie, Parnia, Zamłyneć i Zaklitki obszarem około 92 ha.

8) W dniu 12 lutego 1929 r. Nr. 3178-2-Rol. 1928 r. 996-OL.

W pow. Zdołbunowskim, gm. Buderaż w lesie przy wsi Mała Moszczanica własn. Towarzystwa Włościan wsi Mała Moszczanica ur. ur. 1) Wowczyca, 2) Brodiwskie, 3) Hałatiukowe Mazurikiw i Zowtaniw, 4) Pid Krynyczkami, 5) Kustakowszczyzna, 6) Ostrohirka, Hrycuniw, i Sydorakiw i 7) Dżuryki wzgl. Szelestiw za wyjątkiem terenu równego w ur. Kustakowszczyzna około 2 ha i Zowtaniw i Mazurikiw około 3 ha — obszarem około 33 ha.

9) W dniu 16 lutego 1929 r. Nr. 1212-5-Rol. 1928 r.-840-O.L.

W pow. Lubomelskim, gm. Hołowno uroczyska Rubliniec, Zdżer, Juryszcze, Łyszczówka, Nowiny i Olszyniec o pow. około 22 ha położone przy wsiach Kuczany i Hołowno własność wspólna Gromad włościan wsi Kuczany i Hołowno.

10) W dniu 16 lutego 1929 r. Nr. 2968-3-Rol. 1928 r. 527-OL.

W pow. Zdołbunowskim, gm. Nowomalin w lesie Jełomalin własn. p. Bronisławy Colonna Czosnowskiej — tereny leśne w południowej i środkowej części lasu w granicach wykazanych na szkicu obszarem około 50 ha.

11) W dniu 18 lutego 1929 r. Nr. 806-Rol. 28 r. 987-OL.

W pow. Lubomelskim, gm. Bereżce w lesie przy wsi Jankowce, własn. Gromady włościan wsi Jankowce — południowo-zachodnia część poddziału

„b“ w granicach wykazanych na szkicu o pow. około 7 ha.

12) W dniu 18 lutego 1929 r. Nr. 3177-4-Rol. 1928 r. 997-OL.

W pow. Zdołbunowskim, gm. Nowomalin w ur. „Pod Buszczą“ własn. spadkobierców Lucjana Hornowskiego las „Chiniówka“ o pow. 70,25 ha.

13) W dniu 18 lutego 1929 r. Nr. 4541-3-Rol. 28 r. 277-OL.

W pow. Dubieńskim, gm. Sudobickiej Obręb „Turyczewo“ własn. T-wa „Warhag“ w całości na pow. 627,41 ha.

14) W dniu 22 lutego 1929 r. Nr. 568-3-Rol. 980-OL.

W pow. Równieńskim, gm. Buhryńskiej w ur. „Brzezina“ przy wsi Koleśniki działka leśna własn. p. Stanisława Jełowickiego o pow. 4 ha.

(—) *J. Sidorowicz*
Wojewódzki Inspektor
Ochrony Lasów.

31.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 27 lutego 1929 L 1104-Pr.

o pozbawieniu Henryka Boberskiego praw i tytułu mierniczego przysięgłego.

Prawomocnem zarządzeniem Wojewody Lwowskiego z dnia 29 grudnia 1928 r. L: D R P.-I. — 4253-28 został Henryk Boberski z Przemyśla pozbawiony praw i tytułu mierniczego przysięgłego.

Wojewoda
w/z (—) *Dziewałtowski-Gintowt*
Wice-Wojewoda

32.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 28 lutego 1929 r.

o sprostowaniu błędów w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 11, 13 z 1928 r. i Nr. 2 z 1929 r.

Na podstawie § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie wydawania Dziennika Wojewódzkiego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 648), prostuje się następujące błędy w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 11 z dnia 31 października 1928 r.; Nr. 13 z 30 listopada 1928 r. oraz Nr. 2 z 12 lutego 1929 r.

W Dzienniku Wojewódzkim № 11 z dn. 31-go października 1928 r. na stronie 5 w nagłówku do poz. 140 i 141 zamiast: „Ogłoszenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi“ powinno być: „Ogłoszenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego o rozszerzeniu obszaru scaleniowego gruntów wsi“.

Na stronie 5 w nagłówku do poz. 142—148 zamiast: „Ogłoszenia Okr. Urz. Ziemskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi“ powinno być: „Ogłoszenia Okr. Urz. Ziemskiego o uprawomocnieniu się orzeczenia wdrożeniowego gruntów wsi“.

Na stronie 6 w nagłówku do poz. 150, 151 i 152 zamiast: „Ogłoszenie Okr. Urzędu Ziemskiego w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi“ powinno być: „Ogłoszenie Okr. Urzędu Ziemskiego w przedmiocie zamknięcia postępowania scaleniowego gruntów wsi“.

W Dzienniku Wojewódzkim № 13 z dn. 30 listopada 1928 r. na stronie 5 pod poz. 182 w ustępie pierwszym, wierszu drugim zamiast „24.V.1927 r.“ powinno być: „24.VI 1927“. W tejże pozycji w punkcie 5 w wierszu 4 i 5 zamiast: „15-28, 21-37, 27-46, i południowa część oddz. Nr. 9-21“ powinno być: „15/28, 21/37, 27/46 i południowa część oddz. Nr. 9/21“.

W ustępie ostatnim punkt 2 w wierszu pierwszym zamiast: „№ 346-Rol.-943-OL.“ powinno być: „№ 346/3/Rol.—943/OL.“

W tymże Dzienniku 13 na stronicy 6 w nagłówku do poz. 185—189 zamiast: „Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego“ powinno być: „Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie zamknięcia postępowania scaleniowego“.

W Dzienniku Wojewódzkim № 2 z 12 lutego 1929 r. na stronie 22 w poz. 20 w § 2 zamiast: „Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1929 r.“ powinno być: „Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 12 lutego 1929 r.“

Wojewoda
(—) *wz. Dziewałtowski-Gintowt.*
Wice-Wojewoda

33.

OGŁOSZENIA
Okręgowego Urzędu Ziemskiego

w przedmiocie postępowania scaleniowogo gruntów wsi: 1) Miatyń, 2) Byk, 3) Zapole, 4) Piasków, 5) Nowosiołki, 6) Tudorów, 7) Wielki Żytyń, 8) Szpanów, 9) Niewirków, 10) Ostryjów, 11) Wierchostaw, 12) Czudnica, 13) Dików, 14) Glinki.

1.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 14.XII 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Miatyń, gm. Młynów. pow. dubieńskiego, o ogólnej przestrzeni około 707 ha, składajacej się z gruntów: 1) nadziałowych wsi Miatyń, ok. 602 ha, 2) nabytych przed wojną z folwarku Ferma około 79 ha, i 3) z gruntów parafji prawosławnej w Miatynie około 26 ha, jako niezaskarżone w rerminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dn. 11.VIII-23 r. (Dz.U.R.P. Nr. 90 poz. 706, i art. 51 Ust. z dnia 31.VII 1923 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 15 stycznia 1929 r.

2.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 10.XII 1928 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Byk, gm. Hołowno, pow. lubomelskiego, o ogólnej przestrzeni około 682 ha, składającej się z gruntów: 1) nadziałowych włościan wsi Byk około 621 ha, 2) nabytych przez włościan wsi Byk z majątku b. Banku Włościańskiego około 61 ha, jako nie zaskarżone w terminie i trybie właściwym na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VII-23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) art. 51 Ust. z dnia 31.VII-23 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833, uprawomocniło się w dniu 14 stycznia 1929 r.

3.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 12.X 1927 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Zapole, gm. Luboml, pow. Lubomelskiego, o ogólnej przestrzeni ok. 1993 ha, składają-

cej się z gruntów: 1) nadziałowych włościan wsi Zapole ok. 1965 ha, 2) państwowych rozparcelowanych pomiędzy uczestników scalenia ok. 22 ha i 3) państwowych, pozostających we władaniu par. praw. wsi Zapole ok. 6 ha.

Orzeczenie niniejsze wskutek wycofania skargi przez Bazylego Pendziucha, Pawła Pendziucha i innych, na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 11.VIII-23 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 ustawy z dnia 31.VII-23 r. (Dz. Ust. z 1927 r. Nr. 92 poz. 833) należy z dniem 3 stycznia 1929 r. uważać za prawomocne i podlegające wykonaniu.

4.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dniu 17.I.1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Piasków, gm. Kostopol, pow. kostopolski, ogólnej przestrzeni około 796 ha. składającej się z gruntów: 1) nadziałowych wsi Piasków ok. 735 ha. 2) państwowych (b. maj. Piasków) około 17 ha, 3) państwowych (b. cerk. par. praw. Piasków) ok. 8 ha, 4) cerkiewnych par. praw. wsi Piasków około 37 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII.23 r. (Dz. U. R. P. N. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dnia 31.VII.23 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833), uprawomocniło się w dniu 9.II.1929 r.

5.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 16.I.1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów Nowosiółki, gm. Klewań, pow. równieńskiego, o ogólnej przestrzeni około 557 ha składającej się z gruntów:

1. nadziałowych wsi Nowosiółki około . . . 327 ha
2. państwowych (b. cerkiewnych par. praw. Nowy-Żuków rozparcelowane około . . . 29 ha
3. państwowego maj. Nowosiółki-rozpacelowane. 1 ha

jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym. na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII 23 r. (D. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dn. 31.VII 23 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833), uprawomocniło się w dniu 11.II 1929 roku.

6.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 17.I. 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Tudorów. gm. Hoszcza, pow. równieńskiego, o ogólnej przestrzeni około 1305 ha, składającej z gruntów:

1. nadziałowych wsi Tudorów około . . . . 1021 ha,
2. nabytych przez 54 gospodarzy ze wsi Tudorów za pomocą Włośc. Banku około . . 244 ha.
3. parafji praw. wsi Tudorów około . . . . 36 ha,
4. państwowych (b. cerkw. par. praw. wsi Tudorów) około . . . . 4 ha,

jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwy, na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII 1923 r. (Dz. U R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ustawy z dnia 31.VII 23 r. (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dniu 9.II 1929 r.

7.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku z dnia 17.I. 1929 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów wsi Wielki Żytyń, gminy Aleksandrja, pow. równieńskiego, o ogólnej przestrzeni ok. 182,5 ha, składającej się z gruntów nadziałowych, należących do t. zw. „kazionnych krestjan“ wsi Wielki Żytyń, położonych w 3-ch kompleksach ok. 50,5 ha nabytych od Rau w r. 1907 przez t. zw. „Skomorochskoje“ 21 gospodarzy Towarzystwo ok. 130 ha i nabytych przez M. Witruka od Laessiga z maj, Horodyszcze ok. 2 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie właściwym, na zasadzie art. 11 Ust. z dnia 11.VIII. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 poz. 706) i art. 51 Ust. z dn. 31.VII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. z roku 1927 Nr. 92 poz. 833) uprawomocniło się w dn. 9.II. 1929 r.

8.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Wołyńskiej Okręgowej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 23.V. 1927 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi Szpanów. gm. Równe, pow. równieńskiego. zaskarżone do Głównej Komisji Ziemskiej, a składające się z gruntów:

1. nadziałowych wsi, Szpanów ok, ... 545.00 ha
2. wspólnych wsi Szpanów i maj. tejże nazwy własn. J. Radziwiłła około . . . . . . 6.00 ha
3. nabytych przez włościan wsi Szpanów z maj. tejże nazwy od b. właść. Władysława Orlika ok. . . . . 7.00 ha
4. państwowych (b. cerk. par. praw. wsi Szpanów) ok. . . . . 20.00 ha
5. nabytych z folw. „Marjanka“ b. wł. Janusza Radziwiłła przez włościan wsi Szpanów i M. Żytyń ok. . . . . 122.00 ha
6. nabytych przez włościan wsi Szpanów i M. Oleksin z folw. Szpanów b. właśc. J. Radziwiłła ok. . . . . 15.00 ha
7. nabytych przez włościan wsi Bormaki od kośc. rz.-kat. ok. . . . . 25.00 ha
8. należących do maj. Szpanów, wł. J. Radziwiłła-położone wśród gruntów wsi w 3 enklawach o powierzchni ok. . . . . 1.00 ha
9. grunta maj. Szpanów, ok. . . . . . . 13.00 ha
10. nabytych przez włościan w. Szpanów, z maj. tejże nazwy ok. . . . . 6.00 ha
11. grunty (sadybowe o obszarze) ok. . . . 1.00 ha
12. nabytych przez włościan wsi Szpanów z maj. Żytyń ok. . . . . , . . . 20.00 ha
13. ukazowe stanowiące część jednostki administracyjnej M. Oleksin ok. . . . . . . 3.— ha
14. grunta maj. Szpanów, celem upełnomocnienia małorolnych gospodarstw i zlikwidowania wewnętrznej szachownicy ok. . 150.— ha

uprawomocniło się w dn. 28.I. 1929 r.

9.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem swojem z dnia 23.I. 28 r. postanowił. 1) wniosek właścicieli i posiadaczy gruntów jednostki administracyjnej Niewirków, gm. Międzyrzec, pow. Równieńskiego w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego gruntów włościan wsi Niewirków, zbadany przez Kom. Ziemskiego dnia 17.VII. 27 r. zatwierdzić; 2) Ustalić obszar scalenia jednostki administracyjnej Niewirków na ok. 2822 ha w składzie następującym:

1) gruntów nadziałowvch wsi Niewirków ok. . 2165 ha
2) gruntów państwowych (b. maj. Niewirków) oddanych pod osadnictwo wojskowe ok. . 500 ha
3) gruntów państw. b. cerk. par. Niewirków ok. . 32 ha
4) gruntów należących do parafji prawosławnej wsi Niewirków ok. . . . . 36 ha
5) gruntów nabytych przez włościan wsi Niewirków z maj. tejże nazwy b. własn. Małyńskiego ok. . . . . 65 ha

oraz części gruntów nadziałowych wsi Sołpa położonych w 5 enklawach między gruntami nadziałowymi wsi Niewirków ok. 24 ha.

10.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 1.III 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Ostryjów gm. Młynów pow. dubieński, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

11.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 30.VI. 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Wierchostaw, gm. Podberezie pow. Horochowski, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

12.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 28.XII 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Czudnica gm. Hoszczańska. pow. Rówieński, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

13.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku, na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 30.XI 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Dików, gm. Klewań, pow. Rówieński, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

14.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku. na zasadzie prawomocnego orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 27.X 1928 r. w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego gruntów wsi Glinki, gm. Równe. pow. Rówieński, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w danej wsi.

34.

OBWIESZCZENIE

Sędziego Grodzkiego w Rożyszczaoh

w sprawie spadku po Mojsze-Morachi Mełamedzie.

Na zasadzie art. 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Rożyszczach wzywa spadkobierców Mojsze-Morachi Mełameda zmarłego w dn. 24 sierpnia 1917 r. ażeby w ciągu sześciu miesięcy, od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali prawa swoje do pozostałego po nim majątku.

Sędzia Grodzki.

Sekretarz

35.

OBWIESZCZENIE

Sędziego Grodzkiego w Rożyszczach

w sprawie spadku po Edwardzie Kernie.

Na zasadzie art. 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Rożyszczach wzywa spadkobierców Edwarda Kerna zmarłego w dn. 18 listopada 1924 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy, od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali prawa swoje do pozostałego po nim majątku.

Sędzia Grodzki.

Sekretarz

36.

STATUT

KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI POWIATU RÓWIEŃSKIEGO.

Zatwierdzony przez p. Wojewodę Wołyńskiego reskryptem z dn. 31 stycznia 1929 r. Nr. 394/SM./1/29.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel kasy.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Rówieńskiego, zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Równem przez Związek Komunalny powiatu Rówieńskiego.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony Związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu Rówieńskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Rówieńskiego posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Rówieńskiego jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie, oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny powiatu Rówieńskiego, jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy bezzwrotną sumę 100.000 zł. (sto tysięcy zł.).

B, Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy;

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnym, składającem się z 8 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; najmniej czterech członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje dwóch członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania.

Stale będzie przestrzeganą zasada, że członków Rady Kasy wybierać będzie organ stanowiący Związku poręczającego, zawsze conajmniej w połowie z pośród swego grona.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego, nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy, względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie Rady i Prezydjum mogą być ponownie wybrani.

Z pośród członków, wybranych z grona organu stanowiącego Związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi: kolegjum, złożone z trzech członków powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 3 lat.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu jak i inni członkowie zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie w wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny Kierownik lub Dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy. W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy, a w żadnym wypadku nie mogą być poręczycielami.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał. Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych, tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż Związku oddziałów i zbiornic, jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nie przewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanowiania o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zkrządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów Kasy), obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jako też udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalenie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a wrazie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, co najmniej jednak cztery razy do roku.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek co najmniej trzech członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno conajmniej na siedem dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady, oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy kolejne lub sześć choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku po-

ręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach według zasad ustalonych dla członków organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów,

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i Dyrektorów Kasy, oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonywać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością $^{2}/_{3}$ głosów obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych $^{2}/_{3}$ członków Rady. O ile na dwóch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady—Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący; w razie równości głosów przy wyborach, rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie $^{1}/_{3}$ obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu wykonawczego Związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców,

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona komisje. Na posiedzeniach tych Komisji przewodniczy przewodniczący Rady lub Naczelnik Zarządu Kasy lub ich zastępcy. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokuł. Do protokułu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokuł, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za“ i „przeciw“ oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokuł, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnym posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokuł oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jako też o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacji Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w któ-

rych to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczenie dni i godzin przyjmowania klijentów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych;

l) decydowanie o przyjmowaniu wkładów na specjalnych warunkach i ustalanie tych warunków z wkładcami.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klijentów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10-16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Zarządu oraz prawo wstrzymania wykonania postanowień Zarządu w przypadku:

a) jeśli uchwała sprzeciwia się postanowieniom statutu,

b) jeśli uchwała lub postanowienie zagraża interesom Kasy,

Od postanowień Zarządu odwołuje się Naczelnik do Rady Kasy, od uchwał Rady do Władzy Nadzorczej.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę nazewnątrz webec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania Kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku potrzeba zawsze 2 podpisów w tem przynajmniej podpisu jednego członka Zarządu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników, (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe uposażeniowe, wydane przez Zarząd Kasy z upoważnienia Rady.

Przepisy takie dla Kierowników i Dyrektorów Kasy uchwala Rada.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z pięciu członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu wykonawczego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej Komisji z pośród swego grona.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędna jest obecność trzech członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokułowane. Protokuł podpisuje przewodniczący i przynajmniej 1 względnie 2-ch członków Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy, oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów,

zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączaniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) — jako też w lokalu urzędowym jej związku poręczającego, a nadto w Magistratach miast i urzędach gmin powiatu Równieńskiego.

II. Majątek i Fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą być też przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości co najmniej 10 proc. sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5 proc. wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10 proc. wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Przy ustalaniu powyższego stosunku 5 proc. względnie 10 proc., nie bierze się w rachubę dotacji Związku poręczającego, choćby były włączone do kapitału zasobowego.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem Władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobno fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujący się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się i uzupełnia wyłącznie z wykazanych księgami przy zamknięciu rocznem zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacji, jako też na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również i inne fundusze specjalne.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Kapitał zakładowy, fundusz zasobowy i fundusz wyrównawczy należy wykazywać w bilansie oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków, względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznianego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jako też firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony Związku poręczającego,

A. Operacje bierne:

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty jednego złotego.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
b) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;
c) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
d) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Rade Kasy kwote najwyższego, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3 statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis osoby upoważnionej do podpisu.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej,—nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książecki nabywcy wierzytelności i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa niema obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

Rada Kasy może ustalić, jakie najwyższe sumy mogą być wypłacane bez uprzedniego wypowiedzenia. Decyzje Rady w tym względzie winne być wywieszane w lokalu Kasy i nie mogą obowiązywać przed upływem dni 14 od wywieszenia, nie mają one zastosowania do książeczek, na których była zastrzeżona wypłata wyższej sumy bez wypowiedzenia.

Zarząd może wypłacić wkład bez wypowiedzenia i ponad najwyższą sumę, określoną przez Radę, względnie przed terminem umówionym, przyczem

ma prawo odpowiednio zbonifikować dla Kasy procenty. Wypłata taka może być dokonana w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie i o ile zapasy gotówkowe na taką wypłatę pozwalają, a zastrzeżenia zamieszczane w książeczce oszczędnościowej temu się nie sprzeciwiają.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p: Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje,

38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się corocznie lub co pół roku.

Bieg procentów rozpoczyna się od pierwszego dnia powszedniego, następującego po dniu wypłaty i liczy się do dnia powszedniego, poprzedzającego dzień wypłaty. Miesiąc liczy się za 30 dni. Oprocentowuje się tylko pełne złote, ułamków grosza nie uwzględnia się przy obliczaniu i wypłacaniu procentów.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możnośc wyróżnienia, w drodze premji lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej może nastąpić—nawet w przypadkach egzekucji—tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 339), wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym posiadają charakter funduszów ulokowanych z bezpieczeństwiem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucja przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, wkładane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie dublikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułu na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; dublikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie dublikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Dublikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym z góry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczegulnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie zaznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;
b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem) obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucji kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucji kredytowych;

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów oznaczonych w punkcie 1 najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3;

5) udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U, R. P. Nr. 111 poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz

własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności;

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem—wolną gotówkę;

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę, w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia;

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą co najmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części—pierwszych $^2/_3$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowych co najmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych spółdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa—po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej;

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw, związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitalu zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu.

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów ani wylosowanych papierów,

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, rządząca się statutem niniejszym Kasa uprawniona jest do dokonywania nadto następujących czynności bankowych:

a) na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym Kasa uprawniona jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności:

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić czynności zastępcze lub agentury banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące, czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie fuduszów oraz w granicach funduszów posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako Komunalna Kasa Oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności, (Dz. U. R. P. № 38 poz. 339) — wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2) od podatków komunalnych do powyższych podatków;

3) od opłat stemplowych, od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r, w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nie notowane—po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież, z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych (Na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jako też wdrożenie postępowania likwidacyjnego, ogłasza się w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie co najmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego Komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30-ci do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą Nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki, a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowienie w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta
(—) *Bogusławski.*

37.

STATUT
KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI POWIATU KOSTOPOLSKIEGO W KOSTOPOLU.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Kostopolskiego w Kostopolu zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Kostopolu przez Związek Komunalny powiatu Kostopolskiego.

Nazwa powyższa stanowi jednocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar powiatu Kostopolskiego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Kostopolskiego posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnien, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. № 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Kostopolskiego jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny powiatu, jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie sumę 2500 zł. na pokrycie wydatków połączonych ze zorganizowaniem i uruchomieniem Kasy, na kapitał zakładowy sumę 15,000 zł. tytułem dotacji bezzwrotnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1) Rada Kasy jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy;

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem składającem się z 9 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; najmniej 5 członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co roku początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 3-ch członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania, stale jednakże musi być przestrzeganą zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniało 5-ciu członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego wybiera Rada Kasy zwyczajną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego powoduje równocześnie utratę mandatów u członków Rady wybranych z grona powyższego organu stanowiącego.

Ustępujący członkowie winni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi Kolegjum złożone z 3 osób członków, powołanych przez Radę Kasy większości $^2/_3$ głosów (§ 12 niniejszego statutu) na okres 3 lat. Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Co roku początkowo przez losowanie a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 1 członek. W miejsce ustępującego powołany być ma nowy członek w sposób powyżej określony.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyrobem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny Kierownik Biur lub Dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego), na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża swoją wolę w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem;

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;
b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;
c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;
d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanowienia o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy:

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyjszej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klijentelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jako też udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalenie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy zarząd upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje Przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, co najmniej jednak 4 razy do roku.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek co najmniej 4 razy do roku.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek co najmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno conajmniej na 14 dni przed terminem posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek który bez usprawiedliwienia opuścił 3 kolejnych lub choćby 5 niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniu podług zasad ustalonych dla członków organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zdobycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki;
b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów);
c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk;
d) wyboru Zarządu Kasy i Komisyj Kasy;
e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszkom) Kasy;
f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy;
g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy;
h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę większością $^2/_3$ obecnych jeżeli na posiedzeniu jest obecnych co najmniej $^2/_3$ członków Rady. O ile na dwuch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady—Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach, rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie połowy obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, na ten czas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona Komisje.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy przewodniczący Rady lub jego zastępca. W przypadkach gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokuł. Do protokułu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokuł, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za“ i „przeciw“ oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokuł który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez Przewodniczącego, przez piszącego protokuł, oraz przez jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;
b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);
c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;
d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;
e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy, oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;
f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jako też o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;
g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;
h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;
i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klijentów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;
j) przygotowania wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik Zarządu Kasy obowiązany jest dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków, kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klijentów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, ustanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy w ciągu 1 dnia prawo sprzeciwu co do uchwał Rady i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tejże, gdy wykonanie uchwały spowoduje straty dla Kasy lub związku poręczającego lub też poderwie autorytet Kasy, z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do Organu Wykonawczego Związku Poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę nazewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę członka Rady Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy,

Na zasadzie uchwały Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienia do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawują pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialni pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy z tytułem Kierowników Biur względnie Dyrektorów Kasy.

Są oni równocześnie bezpośrednimi przełożonymi służbowymi pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy powierzonego im działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 4 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowy przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność 3 członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokułowane. Protokuł podpisuje przewodniczący i wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy orga-

nowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączaniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) —jako też w lokalu urzędowym jej związku poręczającego.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości co najmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem Władzy Nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być doliczany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również inne fundusze specjalne.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nieprzekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwie należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przekładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesięca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków, względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznianego na książeczce.

III. Operacja Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jako też firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelnolności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustawioną tym statutem najwyższą kwotę wkładów;
b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
d) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
e) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowie księguje Kasa na tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3 statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis kierownika właściwego działu administracji Kasy, lub urzędnika obowiązanego do kontroli.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby na ręce której ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być

dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącenia z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędniościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności wynikającej z książeczki oszczędnościowej uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemne się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do spososobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach ich zmianie lub sofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pałną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi Kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza sie dotychże wkładów, o ile zas tej wypłaty zażąda, wypłaca się corocznie z upływem roku.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia 6-go następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszenych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, jako też warunki ewentualnych premij i rozlosowywanie nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej może nastąpić—nawet w przypadkach egzekucji—tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339) wkłady na książeczki oszędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułow na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może być jednak wydany już po upływie 6-iu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie dnblikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia doko-

nania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do częci wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzenia wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia podaną do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione w nastepujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą poniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu, lub wezwaniu.

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie papiery państwowe procentowe, listy zastawne i obligacje banków Państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych:

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości 3/4 ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5) udzielać na cele budowlane—w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji—kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność co najmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne Kasy Oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10) Umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem—wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych tudzież w Banku Polskim:

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą co najmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części—pierwszych 3/4 części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą co najmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części—pierwszych 2/3 części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy, stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie na powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczenie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych co najmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe,

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach powynny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza opieracjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych.

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw, związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu.

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów ani wylosowanych papierów,

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, rządząca się statutem niniejszym Kasa uprawniona jest do dokonywania nadto następujących czynności bankowych:

a) na zaciągania pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym Kasa uprawniona jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności:

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klijenta w Kasie fuduszów oraz w granicach funduszów posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako Komunalna Kasa Oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności, (Dz. U. R. P. № 38 poz. 339) — wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3) od opłat stemplowych, od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r, w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nie notowane—po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież, z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych (Na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Mini-

strem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jako też wdrożenie postępowania likwidacyjnego, ogłasza się w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie co najmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego Komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30-ci do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą Nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki, a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta

(—) *Jerzy Lisiecki.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Przedruk Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1928 r. o uprawie tytoniu w 1929 r.

Stosownie do pisma Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 4 stycznia 1929 r. (L. 395) IX/29 podaje się Rozp. Min. Skarbu z dn. 31.X.1928 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1929.

Na podstawie artykułu 6, 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje.

§ 1. Uprawa tytoniu dozwolona jest:

1) w małopolskich okręgach uprawy tytoniu, obejmujących powiaty:

a) w województwie stanisławowskiem: horodeński, kołomyjski, kosowski, peczeniżyński, rohatyński i śniatyński,

b) w województwie tarnopolskiem: borszczowski, buczacki, czortkowski, husiatyński, podhajecki, skałacki, tarnopolski, trembowelski,

zaleszczycki i zbaraski,

2) w wołyńskim okręgu, obejmującym powiaty województwa wołyńskiego:

a) krzemieniecki, dubieński i równieński oraz

b) zdołbunowski, południową część powiatu łuckiego po linię kolei Kowel—Zdołbunów, horochowski i włodzimierski,

3) w grodzieńskim okręgu, obejmującym powiaty: grodzieński, wołkowyski i augustowski w województwie białostockiem,

4) w pomorskim okręgu, obejmującym powiat grudziądzki w województwie pomorskiem,

5) w śląskim okręgu, obejmującym powiat rybnicki w województwie śląskiem,

6) w lubelskim okręgu, obejmującym powiaty: chełmski, hrubieszowski, krasnystawski, tomaszowski i zamojski.

§ 2. Do uprawy tytoniu wymagane jest urzędowe pozwolenie. Pozwolenie to mogą otrzymać rolnicy, którzy zobowiążą się:

a) uprawiać tytoń na przestrzeni gruntu, obejmującym conajmniej 600 m²,

b) użyć do uprawy tytoniu nasienia, dostarczonego przez urzędy i zakłady monopolu tytoniowego,

c) stosować się do przepisów, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu oraz do pouczeń i wskazówek, udzielonych przez organa, nadzorujące uprawę tytoniu, w sprawie uprawy rośliny tytoniowej, zbioru, suszenia, sortowania i dostawy do wykupu tytoniu,

d) odprzedać cały zapas wyprodukowanego surowca tytoniowego monopolowi tytoniowemu w wyznaczonych terminach i miejscach po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

§ 3. Niezależnie od wymogów wskazanych w § 2 w powiatach województwa wołyńskiego, wymienionych w § 1 ustęp 2 punkt b), pozwolenia na uprawę tytoniu udzielane będą tylko wówczas, jeżeli:

1) w jednej miejscowości zgłoszona będzie pod uprawę tytoniu przestrzeń gruntu, wynosząca łącznie co najmniej 2 ha i

2) miejscowości te będą położone w bezpośredniem ze sobą sąsiedztwie i będą łączyć się z powiatami, wymienionemi w § 1 ustęp 2 punkt a), lub też w razie przerwy tworzyć będą takie skupienia, by łączna przestrzeń gruntu, zgłoszona pod uprawę tytoniu, wynosiła co najmniej 25 ha.

§ 4. Pozwolenie na uprawę tytoniu może być udzielone tylko tym rolnikom, którzy posiadają zdolność do działań prawnych i którzy prowadzą gospodarstwo rolne zawodowo i samodzielnie.

Osobom, prowadzącym wspólne gospodarstwo rolne może być udzielone tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 5. Od uprawy tytoniu wyklucza się;

1) osoby skazane prawomocnie za naruszenie przepisów:

a) w przedmiocie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą,

b) w przedmiocie obrotu towarowego z w. m. Gdańskiem,

c) w przedmiocie monopolu tytoniowego,

2) osoby, które uprawiając tytoń w r. 1928 na podstawie urzędowego pozwolenia, nie zastosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub do zarządzeń, wydanych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, podległe jej urzędy, zakłady i organa w przedmiocie uprawy tytoniu.

§ 6. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważniona jest do wyłączenia od uprawy tytoniu miejscowości, położonych w okręgach uprawy tytoniu wymienionych w § 1, o ile takie wyłączenie okaże się konieczne z powodu trudności w wykonywaniu dozoru nad uprawą tytoniu oraz w przeprowadzeniu wykupu tytoniu, tudzież z powodu niestosowania się większości plantatorów tytoniu w tych miejscowościach do przepisów i wskazówek w przedmiocie uprawy tytoniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego powołane do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, mogą odmówić wydania pozwoleń na uprawę tytoniu w miejscowościach, w których pod uprawę tytoniu zgłoszono mniej niż 2 ha gruntu.

§ 7. Grunt poddany uprawie tytoniu winien tworzyć jedną nierozdzielną całość.

Wyjątkowo może urząd względnie zakład monopolowy, powołany do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, zezwolić na uprawę tytoniu w 2 lub więcej oddzielnych kawałkach gruntu o wymiarach jednak niemniejszych jak 300 m².

§ 8. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla małopolskich okręgów uprawy tytoniu — Urzędy Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Jagielnicy i Zabłotowie i Państwowa Fabryka wyrobów tytoniowych w Monasterzyskach,

2) dla wołyńskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu w Krzemieńcu,

3) dla grodzieńskiego okręgu — Państwowa Fabryka wyrobów tytoniowych w Grodnie.

4) dla pomorskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu w Grudziądzu,

5) dla śląskiego okręgu — Państwowa Fabryka wyrobów tytoniowych w Wodzisławiu,

6) dla lubelskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu w Lublinie.

§ 9. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu należy składać w urzędach względnie zakładach monopolu tytoniowego, wymienionych w § 8, wprost lub za pośrednictwem właściwych zarządów gminnych, najpóźniej do dnia 31 marca 1929 r. W powiatach, wymienionych w § 1 ustęp 2 punkt b) zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu winne być składane w terminie do 15 lutego 1929 r.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się:

b) miejscowość, gminę, powiat,

c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę,

d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę,

e) oświadczenie zgłaszającego się, że obowią-

zuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

§ 10. Wójtowie (naczelnicy gmin), obowiązani są zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu, złożone do zarządew gmin, niezwłocznie przesłać łącznie z każdej gminy urzędom względnie zakładom monopolu, tytoniowego, powołanym do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu.

§ 11. Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, obowiązane są:

a) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda lub wątpliwość, wydać je bezzwłocznie,

b) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia zachodzą przeszkody, załatwić natychmiast zgłoszenie odmownie,

c) jeżeli zachodzą wątpliwości, czy nie istnieją przeszkody przeciw udzieleniu pozwolenia, bezzwłocznie przeprowadzić odpowiednie dochodzenia w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym akcyz i monopolów państwowych i stosownie do wyników tych dochodzeń załatwić zgłoszenie.

§ 12. Wydanie pozwolenia na uprawę tytoniu względnie odmowne załatwienie zgłoszenia winno nastąpić bezwarunkowo tak, żeby zgłaszający otrzymał odpowiedź na zgłoszenie najpóźniej do dnia 15 maja 1929 r.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, zawiadamiają tetytorjalnie właściwe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych o udzieleniu pozwolenia na uprawę tytoniu imiennemi wykazami, zestawionemi według poszczególnych powiatów do dnia 31 maja 1929 r.

§ 13. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa, oraz tylko dla gruntu, przestrzeni i gatunku tytoniu, oznaczonych w pozwoleniu.

§ 14. W razie zmiany osoby użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p. posiadacz pozwolenia na uprawę tytoniu obowiązany jest pozwolenie to oddać nowemu użytkowcy gruntu i o zaszłej zmianie donieść do 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu. Organ ten uwidacznia w pozwoleniu zmianę osoby plantatora. W tym wypadku przechodzą na nowego użytkowcę gruntu wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia.

Gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobercę lub następcę prawnego. W tym wypadku nie jest wymagane doniesienie o zmianie osoby plantatora.

§ 15. Osoba, która zrzeka sie pozwolenia na uprawę tytoniu. obowiązana jest otrzymane pozwolenie najdalej do dnia 30 czerwca 1929 r. zwrócić właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nazór nad uprawą tytoniu, lub wprost urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który to pozwolenie wydał.

§ 16. Zmiana gruntu zgłoszonego pod uprawę tytoniu na inny może nastąpić tylko za uprzedniem zezwoleniu urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Podania o zezwolenie na zmianę gruntu, zgłoszonego pod uprawę tytoniu na inny, należy składać najpóźniej do dnia 15 maja 1929 r.

Uprawę tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, uważa się w myśl art. 60 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) za niedozwoloną.

§ 17. Gdy plantator zwiększa lub zmniejsza przestrzeń gruntu w pozwoleniu oznaczoną, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 30 czerwca 1929 r. właściwy organ monopolu tytoniowego, wykonywający nadzór nad uprawą tytoniu, a organ ten uwidoczni zmianę tę w pozwoleniu.

§ 18. Zmniejszenie przestrzeni gruntu, zgłoszonej pod uprawę tytoniu, poniżej najniższego wymiaru, przepisanego w § 2 punkt a) pociągnie za sobą niezależnie od kary, przewidzianej w art. 62 ustawy karnej skarbowej, wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Za usprawiedliwienie niedotrzymania najmniejszej przepisanej przestrzeni uważa się przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonem rozmiarze, że jednak nie można było przeprowadzić uprawy w tym rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, np. wskutek posuchy, powodzi i t. p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, a organ ten usprawiedliwienie po sprawdzeniu zapisze w pozwoleniu na uprawę.

§ 19. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego oznacza gatunki tytoniu, dozwolone do uprawy w poszczególnych okręgach i miejscowościach.

Odpowiednie nasienie do uprawy tytoniu wydają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego bezpłatnie.

Uprawę innego gatunku tytoniu aniżeli dozwolonego w odnośnym okregu względnie miejscowości uważa się za niedozwoloną uprawę tytoniu.

§ 20. Pozwolenie na uprawę tytoniu uprawnia plantatora także do wyhodowania rozsady tytoniowej w rozsadnikach. Rozsadę tytoniową może plantator odstępować innym plantatorom, posiadającym pozwolenie na uprawę tego samego gatunku tytoniu.

Po ukończeniu wysadzania roślin tytoniowych w grunt, a najpóźniej do dnia 15 lipca 1929 r. obowiązany jest plantator rozsadę tytoniu, pozostału w rozsadnikach zniszczyć.

§ 21. Produkcja liści odrostowych jest zabroniona.

Wyjątkowo w razie zniszczenia liści pierwotnych roślin tytoniowych wskutek klęsk elementarnych, może plantator uzyskać pozwolenie na produkcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to miało miejsce przed 15 sierpnia 1929.

Pozwolenie na produkcję liści odrostowych wydaje urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, który udzielił pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 22. Uprawa innych ziemopłodów pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana.

§ 23. Plantatorowie tytoniu obowiązani są pędy boczne i kwiaty roślin tynoniowych obłamywać.

§ 24. Łodygi tytoniowe obowiązany jest plantator, o ile wykup ich nie będzie zarządzony, natychmiast po zbiorze liści, a najpóźniej do dnia 15 października 1929 r. zniszczyć w sposób wykluczający ich użycie do celów, zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 25. Produkcja nasienia dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu. W razie zamówienia nasienia plantatorzy obowiązani są zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślln nasiennych na ich plantacjach oraz zastosować się do wskazówek, udzielonych przez organa monopolu tytoniowego w przedmiocie produkcji nasienia.

§ 26. Plantatorzy tytoniu obowiązani są oznaczyć plantacje tytoniowe tablicami, wskazującemi imię i nazwisko plantatora oraz numer pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 27. Do czasu odstawienia zbioru tytoniu monopolowi tytoniowemu, plantator obowiązany jest donieść w ciągu 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, o każdem elementarnem lub innem bez winy jego powstałem zdarzeniu, które spowodowało utratę, zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu.

§ 28. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu i dostawę starannie wyproduktowanych liści tytoniowych będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne przy odstawieniu zbioru monopolowi tytoniowemu.

§ 29. Sposób uprawy, zbioru, suszenia i przygotowania tytoniu do dostawy monopolowi tytoniowemu określają obrębne instrukcje i zarządzenia. Plantator obowiązany jest stosować się ściśle do postanowień tych instrukcyj i zarządzeń oraz do wskazówek i pouczeń, udzielanych na ich podstawie przez organa monopolu tytoniowego.

§ 30. Plantatorzy obowiązani są dostawić zbiór tytoniu w całości w celu odprzedaży monopolowi tytoniowemu do miejsc wykupu w terminach, wyznaczonych przez zarząd monopolu tytoniowego.

Za dowóz tytoniu do miejsca wykupu otrzymują plantatorzy stosowne wynagrodzenie.

Normy oceny tytoniu, ceny jego wykupu, miejsca i terminy dostawy oraz wysokość wynagrodzenia za dowóz tytoniu do miejsc wykupu ustalą odrębne zarządzenia.

§ 31. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udzielać może:

a) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy uprawiają tytoń na przestrzeni gruntu, przewyższającej najniższy wymiar oznaczony w § 2 punkt a), bezprocentowych zaliczek pieniężnych na rachunek należności za tytoń, odstawiany monopolowi tytoniowemu,

b) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy zobowiążą się uprawiać tytoń przez okres przynajmniej pięciu lat na przestrzeni powyżej 1 ha, długoterminowych oprocentowanych pożyczek na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu.

§ 32. Tytoń uprawiany bez urzędowego pozwolenia, albo na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, albo innego gatunku, niż dozwolony w odnośnym okręgu i miejscowości, podlega zniszczeniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego mogą stosownie do postanowienia art. 58 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. udzielać osobom, winnym niedozwolonej uprawy tytoniu, dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli osoby te posiądały wszystkie warunki uzyskania we właściwym czasie pozwolenia na tę uprawę i jeżeli przestrzeń gruntu zajętego pod uprawę tytoniu odpowiada wymogom, określonym w § 2 punkt a), oraz jeżeli gatunek uprawianego tytoniu dozwolony jest do uprawy w odnosnej miejscowości.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego zawiadamiają o udzieleniu dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu właściwe terytorjalnie urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

§ 33. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, wymienione w § 8, w przydzielonych im okręgach uprawy tytoniu i podległe im organa (instruktor uprawy tytoniu) oraz władze skarbowe z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów i organa wykonawcze tych władz.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa nadzorcze czuwają nad tem, by plantatorzy stosowali się ściśle do przepisów i zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu, oraz udzielają im w sprawach uprawy tytoniu pouczeń i wskazuwek. Prócz tego organa nadzorcze monopolu tytoniowego spełniają wszelkie czynności, mające na celu zabezpieczenie całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego, a w szczególności przeprowadzają pomiary plantacyj tytoniowych, oszacowanie spodziewanego zbioru liści tytoniowych, kontrolują zapasy tytoniu po zbiorze i t. p.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunty oraz do wszystkich budynków, w których tytoń jest przechowywany. Czynności te należy wykonywać wobecności plantatora lub członka jego rodziny.

Sposób wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu przez władze skarbowe oraz ich organa wykonawcze określają odrębne przepisy.

§ 34. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wojtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń na uprawę tytoniu, wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Zarządom gmin wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego za każdy dzień asystencji, udzielonej na żądanie organów nadzorczych monopolu tytoniowego, wynagrodzenie w wysokości 5-ciu złotych.

§ 35. Dla celów doświadczalnych może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowogo według swego uznania udzielać pozwolenia na uprawę tytoniu na całym obszarze Państwa.

§ 36. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowo-doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zgłoszenia o pozwolenia na taką uprawę należy składać do dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Państwowe zakłady naukowe i szkoły rolnicze, tudzież zarządy państwowych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez formalnego pozwolenia, obowiązane są jednak zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1929 r.

§ 37. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo-ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: Nicotiana affinis vel alata, Nicotiana Sanderae vel Sanderiana purpurea i rosea, tudzież Nicotiana colossea (Nicotiana albo Lehmannia tomontosa). Jednak osoby. które wymienione rosliny zasadziły i pielęgnują. obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1929 r. miejscowo właściwy organ Kontroli Skarbowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

ZAGUBIONE DOKUMENTY:

Bekisz Helena zagubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 16.IX. 1927 r. Nr. 1845.

Dajer Mojsze zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 19.VIII. 1926 r. Nr. 38164.

Dmitruk Piotr zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie dn. 9.I. 1926 r. Nr. 30.

Dudek Aleksander zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 4.X. 1928 r. za № 829.

Fajfer Hersz zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie dn. 29.IV. 1927 r. № 13266.

Gache Gustaw zagubił zaświadczenie wydane przez komisję Poborową w Łucku w miesiącu lipcu 1927 r.

Genzelman Chaim zagubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Krzemienieckie dn. 28.XI. 1924 r. № 713.

Grinberg Moszko zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubieńskie dn. 6.VI. 1923 r. № 1856.

Gołowaszenko Zofja zagubiła kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Kowlu dn. 22.I. 1923 r. Nr. 11.

Jakobson Jojna zagubił kartą pobytu wydaną przez Starostwo Krzemienieckie dn. 10.XI. 1923 r. Nr. 86.

Jaszczuk Sergjusz zgubił książeczkę inwalidzką wydaną w 1927 r. przez P. K. U. w Krzemieńcu.

Kelner Chaim-Lejba zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 21.VII. 1923 r. Nr. 5526.

Konarskiej Annie nauczycielce Szkoły Powszechnej w starych koszarach skradzionio legitymację służbową wystawioną przez Kuratorjum Wołyńskiego Okr. Szkolnego w dn. 20.XII. 1928 r. L. 3292.

Kornatowski Józef zagubił zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej wydaną przez Naczelnika Rejonu w Ostrogu w 1925 r.Nr. 1101.

Kubicka Antonina zagubiła dowód osobisty wydany przez Starostwe Rówieńskie dn. 5.XI. 1927 r. Nr. 909.

Mędza Józef zagubił dowód tożsamości konia wydany przez pow. komisję Pob. koni w r. 1928 serja C Nr. 783829.

Mikołajczuk Sewastjan zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie w 1923 r. Nr. 388.

Piasecka Kazimiera zagubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dn. 10.II. 1928 r. Nr. 19597.

Rubinsztejn Jankiel zagubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Kowlu dn. 9.II. 1923 r. Nr. 1426.

Siwiak Jan zagubił legitymację służbową za Nr. 140 wydaną w 1925 r. przez Wojewódzką Komendę Policji Państw.

Stelmach Kazimierz zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubeńskie dn. 30.IX. 1925 r. Nr. 1358 i książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu.

Slusarczuk Miron—zagubił książeczkę Wojskową

Tkaczuk Dawid zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubieńskie dn. 17.VII. 1925 r. Nr. 6725.

Zilberberg Sima zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienickie dn. 29.IX. 1927 za Nr. 18755.

Sołtys wsi Stawek gm. Turzysk pow. Kowelskiego zgubił pieczęć sołtysowską prostokątną z napisem: „Sołtys wsi Stawek".

Syncha Tenenbojm zam. we Włodzimierzu zgubiła 2 weksle in blanko po 1000 zł. każdy wystawione przez Edwarda Szadeka (podpis po rosyjsku) żyrowany przez Wilhelma Szmidta. Weksle splamione były jodyną.

Adres Redakcji i administracji: **Łuck Urząd Wojewódzki Wołyński**

Prenumerata miesięczna 1 zł., kwartalna 2.50 gr., roczna 10 zł. Cena numeru pojedyńczego 1 zł.

Drukarnia M. Sznajdera, Łuck, Jagiellońska № 44.